

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

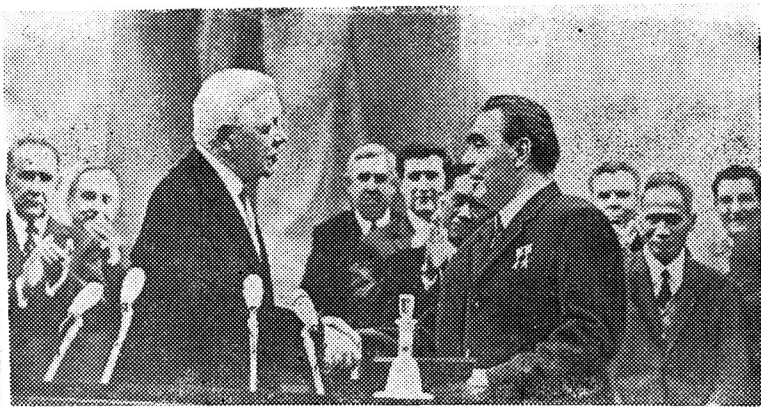
№ 50 (490)

Субота, 18 грудня 1976 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

До 70-річчя від дня народження Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва

Москва. Липень 1973 року. Під час вручення Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами».

ВЕЛИКА ОРГАНІЗУЮЧА І СПРЯМОВУЮЧА СИЛА

Радянський народ натхненно трудиться над здійсненням історичних рішень XXV з'їзду КПРС. Все далі вперед просуваємося ми на обраному майже 60 років тому, незабутньої Жовтневої пори шляху. Керівною і спрямовуючою силою нашого народу в усіх його задумках і зверненнях є Комуністична партія Радянського Союзу. Світ бачить мудрість, принциповість і послідовність ленінського курсу її внутрішньої і зовнішньої політики.

У доповіді Генерального секретаря Центрального Комітету партії товариша Л. І. Брежнєва на XXV з'їзді КПРС підкреслювалось, що Комуністична партія Радянського Союзу «...лідию виконує роль політичного вождя робітничого класу, всіх трудящих, всього народу. Знову виявилася сила наукового передбачення і реалізму політики партії, її здатність спрямовувати енергію мас на розв'язання завдань комуністичного будівництва».

Наша партія високо несе революційний прапор марксизму-ленізму і пролетарського інтернаціоналізму, з честю здійснює свою історичну місію, безустанно бореться за торжество комуністичних ідеалів».

Розширення масштабів комуністичного будівництва, динамічний розвиток радянського суспільства, ускладнення завдань в галузі міжнародних відносин, зростання інтернаціональної відповідальності КПРС як бойового загону міжнародного комуністичного руху вимагають дальшого посилення впливу партії на різні сфери економічного, соціального і духовного життя нашої країни.

I

Головною політикою партії є економічне будівництво. Про це писав, про це мріяв колись В. І. Ленін. XXV з'їзд КПРС розробив програму дальшого соціально-економічного розвитку радянського суспільства. Вона відображає системний, комплексний підхід партії до суспільних явищ. Намічена програма відповідає корінним інтересам трудящих.

Як було підкреслено на з'їзді, головне завдання десятої п'ятирічки полягає в послідовному здійсненні курсу КПРС на підвищення матеріального і культурного рівня життя народу. Основа цього — динамічний і пропорційний розвиток суспільного виробництва і підвищення його ефективності, прискорення науково-технічного прогресу, зростання продуктивності праці, всемірне поліпшення якості роботи в усіх ланках народного господарства.

Першорядне значення для реалізації завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС, мають рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС. Він став етапною подією у нашому суспільно-політичному житті. У рішеннях Пленуму, у глибокій і змістовній промові на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва всебічно проаналізована робота партії і народу в першому році п'ятирічки, сформульовано чергові завдання в галузі внутрішньої і зовнішньої політики. Настанови з'їзду набули дальшого розвитку і конкретизації.

Схвалений Пленумом ЦК КПРС і затверджений сесією Верховної Ради СРСР новий п'ятирічний план повністю відповідає економічній стратегії КПРС, курсу партії на дальше піднесення життєвого рівня радянського народу. І це визначальна його риса. «...Діяльність нашої партії, її прагнення, — відзначав на XXV з'їзді КПРС товариш Л. І. Брежнєв, — спрямовані на те, щоб зробити все необхідне для блага людини, в ім'я людини. Саме ця найвища, гуманна мета партії ріднить її з народом, з'єднує її з усіма радянськими людьми міцними, нерозривними узами».

II

Як підкреслювалось на XXV з'їзді, ставши в умовах розвинутого соціалізму партією аського народу, КПРС не втрачає свого класового характеру. За своєю природою вона була і є партією робітничого класу. Робітники становлять нині 58 процентів тих, хто вступає в її ряди. Поповнення партії кращими представниками нашого села відповідає дальшому

зміцненню союзу робітничого класу і селянства. Комуністи-робітники і колгоспники разом становлять сьогодні більшість в її лавах — 55,5 процента.

Партія враховує важливу роль інтелігенції у розв'язанні всіх завдань комуністичного будівництва. Сьогодні представники технічної інтелігенції становлять близько 20 процентів її рядів, діячі науки, літератури, мистецтва, працівники освіти, охорони здоров'я, апарату управління, військовослужбовці — понад 24 проценти. З року в рік до її лав вступає все більше жінок, які нині становлять майже четверту частину всіх комуністів.

Комуністична партія — найяскравіше втілення бойової товарищескості і дружби трудящих СРСР, непорушної єдності всього радянського народу. В її складі 15 компартій союзних республік, 154 крайових і обласних партійних організацій, 10 окружних, 4243 міські і районні, 390 тисяч первинних партійних організацій. Для того, щоб ці ланки складного партійного організму працювали злагоджено, цілеспрямовано і активно, партія невідступно дотримується ленінських норм партійного життя і принципів партійного керівництва.

Розвиваючи внутріпартійну демократію, КПРС в той же час послідовно зміцнює дисципліну в своїх рядах. «Необхідно і далі добиватися, щоб кожен комуніст, де б він не працював, яку б посаду або пост він не займав, — вказує Л. І. Брежнєв, — являв собою приклад зібраності і дисципліни, творчого ставлення до справи, приклад державного підходу до вирішення великих і малих завдань».

III

Приклад того, як потрібно працювати відповідно до вимог часу, показує Центральний Комітет КПРС, його Політбюро і Секретаріат. У розробку і здійснення ленінської політики партії, у теорію і практику комуністичного будівництва видатний вклад вносить Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, сімдесятиріччя якого відзначають в ці дні радянські люди, прогресивна громадськість світу. Товаришеві Брежнєву властиві висока компетентність, уміння утримувати між людьми атмосферу довіри, поваги і вимогливості, обстановку творчої роботи.

Виражаючи думки і почуття комуністів, усіх трудящих нашої республіки до товариша Л. І. Брежнєва, члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербинського на XXV з'їзді Компартії України відзначав: «Всебічне знання життя, теоретична глибина і політична прозорливість, більшовицька принципи і величезний талант організатора, беззавітне служіння справі комунізму — всі ці чудові риси стійкого марксиста-ленінця здобули Леоніду Іллічу повагу і безмежну любов партії і народу, всіх трудящих світу».

Невтомні, благородні зусилля товариша Л. І. Брежнєва по зміцненню міжнародних позицій соціалізму, по згуртуванню революційних, усіх прогресивних сил, збереженню і зміцненню миру на землі висунули його в число найвидатніших діячів світового комуністичного і робітничого руху, найбільш авторитетних політичних

і державних керівників нашого часу».

Уся діяльність КПРС, її Центрального Комітету, Політбюро і особисто товариша Л. І. Брежнєва у галузі міжнародних відносин спрямовані на те, щоб забезпечити сприятливі зовнішні умови для успішного будівництва комунізму, натхненної праці радянського народу, виконання ним свого інтернаціонального обов'язку.

Виступи Генерального секретаря ЦК КПРС з питань зовнішньої політики містять ґрунтовний, науково-обґрунтований аналіз міжнародного становища Радянського Союзу, переконливо розкривають благородні, конструктивні цілі на світовій арені політики СРСР — оплоту і прапороносця миру на землі. На XXIV з'їзді партії товариш Л. І. Брежнєв висунув Програму миру. На XXV з'їзді КПРС визначено нові назрілі завдання дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів, які є органічним продовженням і розвитком Програми миру.

IV

Велика відповідальність за проведення в життя політики партії лежить на місцевих партійних органах. Предметом постійного піклування КПРС є утвердження партійного підходу до розв'язання завдань на всіх ділянках господарського і культурного будівництва, поліпшення стилю роботи обкомів, міськомів і райкомів як колективних органів політичного керівництва.

За останні роки в нашій республіці, як і в усій країні, багато зроблено для зміцнення кадрами всіх ланок партійної і державного апарату, підвищення дисципліни керівних працівників, відповідальності за виконання партійних директив.

Велика робота проводиться в республіці по виконанню рішень XXV з'їзду партії, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС. З новою силою розгорнулось всенародне соціалістичне змагання за виконання і перевиконання планів і зобов'язань першого року десятої п'ятирічки в промисловості і сільському господарстві. Воно стало найяскравішим виявом високої політичної свідомості мас, їх трудової героїзму.

Нині в трудових колективах республіки шириться патріотичний рух за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня. Зобов'язання передових колективів спрямовані на комплексне вирішення важливих завдань — досягнення високої ефективності і якості роботи на кожному робочому місці, розвиток технічної творчості, зміцнення зв'язків науки з виробництвом, посилення виховання трудящих, і перш за все молоді, в дусі радянського патріотизму, дружби народів СРСР, соціалістичного інтернаціоналізму.

Комуністична партія Радянського Союзу, як підкреслював Л. І. Брежнєв, не тільки сама бореться за народні інтереси, але й уміє підняти на цю боротьбу, вести за собою найширші маси трудящих. У цьому — невичерпне джерело сили нашої партії, непереможності народу, запорука наших нових успіхів на шляху комуністичного будівництва.

(РАТАУ).

Москва. 1 березня 1973 року. Партійний квиток № 00000001 на ім'я В. І. Леніна, засновника Комуністичної партії, Радянської держави, великого вождя трудящих, підписує Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

СЕРДЕЧНЕ СПАСИБІ

Я знаю, що таке війна і що таке бути віч-на-віч зі смертю. В 1941 році німецькі фашисти піддали бомбардуванню поїзд, в якому їхали евакуйовані жінки і діти, поранені й старі. Жаклива картина відкрилася тим, хто вцілів: загинулі, покалічені люди, кров і сльози...

І досі не можу забути зруйновані міста, спалені села, рідних і близьких, що полягли за Батьківщину. З тих пір минуло більше трьох десятиліть мирної праці. Виросли нові міста і села, з'явилися рукотворні моря і потужні гідроелектричні станції, нові заводи і фабрики, шахти... Всі ці роки над нами мирне небо.

В житті кожного з нас після розгрому фашизму це були щасливі роки мирної праці. Вдало склалось і моє життя: робота вчительки математики в школі робітничої молоді для глухих приносить мені справжнє задоволення, виростила двох синів і виховала дочку, загиблого в роки війни брата.

Щастя наше стало можливим завдяки миролюбній політиці рідної Комуністичної партії, вели-

ким зусиллям її Центрального Комітету і особисто Генерального секретаря Леоніда Ілліча Брежнєва, чий заслуги в справі збереження миру високо оцінені світовою громадськістю.

XXV з'їзд нашої партії, керуючись ленінським курсом миролюбної зовнішньої політики, накреслив нову програму боротьби за подальшу розрядку напруженості, за співробітництво між народами і мир в усьому світі.

З натхненням працюють трудящі країни над виконанням історичних рішень XXV з'їзду КПРС. Видатних успіхів досягнуто в комуністичному будівництві, в розквіті економіки, науки і культури, підвищенні матеріального добробуту трудящих.

Від усього серця моє спасибі рідній Комуністичній партії, її Центральному Комітету і особисто Генеральному секретарю ЦК КПРС Леоніду Іллічу Брежнєву за мир, труд і турботу про людей праці.

Л. БЕРШАДСЬКА,
пенсіонерка.
м. Ворошиловград.

ДО 70-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС
Л. І. БРЕЖНЕВА

Київ. Листопад 1973 року. Жителі столиці України підносять дорогому гостю Л. І. Брежневу хліб-сіль.

Вересень 1942 року, час боїв за Туапсе. Бригадний комісар Л. І. Брежнев розмовляє з солдатами. Щойно він вручив одному з них — Олександру Малову — партійний квиток.

Жданов. Січень 1967 року. Генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Ілліч Брежнев на Ждановському металургійному заводі імені Ілліча.

На фото: оператор цеху холодної прокатки В. І. Скопін знайомить товариша Л. І. Брежнева з роботою стана. (Фотохроніка РТАУ)

У президії ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки

УДАРНУ ПРАЦЮ — ДРУГОМУ РОКУ П'ЯТИРІЧКИ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих та Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств розглянули підвищені соціалістичні зобов'язання колективу трудівників Конотопського учбово-виробничого підприємства і схвалили їх ініціативу по розгортанню соціалістичного змагання за дострокове виконання виробничого плану 1977 року та гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

Керівникам учбово-виробничих підприємств і об'єднань Товариства запропоновано:

— керуючись рішенням жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, слідуючи настановам Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнева, які були висловлені в промові на Пленумі, рішенням листопадового (1976 р.) Пленуму ЦК Компартії України розгорнути організаційну

і масово-політичну роботу на всіх підприємствах, в об'єднаннях і підтримати ініціативу трудівників Конотопського УВП; взяти підвищені соціалістичні зобов'язання, спрямовані на дострокове виконання планів і додаткових завдань 1977 року. Особливу увагу звернути на визначення конкретних показників у роботі, щоб гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня;

— спільно з громадськими організаціями в кожному трудовому колективі організувати взяття індивідуальних соціалістичних зобов'язань і розробку особистих творчих планів. Організовуючи соціалістичне змагання в 1977 році, передбачити максимальне використання резервів і можливостей виробництва, досягнень науки і передового досвіду, підвищення ефективності і якості роботи, зростання продуктивності праці, посилення режиму економії.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ колективу Конотопського УВП на 1977 рік

Колектив підприємства, втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС і X з'їзду Українського товариства глухих, спрямовуючи свої зусилля на підвищення ефективності виробництва, якості праці і продукції, достроково, 15 грудня, завершив виконання виробничого плану першого року десятиріччя. Вся випущена продукція першої категорії якості.

До кінця грудня ц. р. понад річне завдання буде додатково реалізовано швейних виробів на 208 тисяч карбованців.

Натхненні рішеннями жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і промовою на ньому Генерального секретаря Центрального Комітету партії товариша Л. І. Брежнева, трудящі учбово-виробничого підприємства сповнені рішучістю працювати ще з більшою енергією. На 1977 рік колектив УВП взяв такі соціалістичні зобов'язання:

— виконати річний план другого року десятиріччя до 25 грудня;
— на честь 60-річчя Великого Жовтня десятимісячне виробниче завдання завершити до 26 жовтня;

— понад план випустити швейних виробів на 80 тисяч карбованців, в тому числі товарів народного споживання на 30 тисяч карбованців;

— реалізувати продукції понад план на 80 тисяч карбованців;

— підвищити продуктивність праці на 1,5 процента;

— знизити собівартість швейних виробів на 0,5 процента;

— одержати надпланового прибутку 30 тисяч карбованців;

— домогтися здачі продукції з першого пред'явлення 98 процентів;

— розробити і впровадити у виробництво два заходи з нової техніки;

— одержати економічний ефект від впровадження заходів з нової техніки у сумі 5 тисяч карбованців;

— розробити і впровадити у виробництво шість раціоналізаторських пропозицій, одержавши від цього економічний ефект у сумі 3 тисячі карбованців;

— впровадити дев'ять заходів з наукової організації праці, одержавши від цього 12 тисяч карбованців;

— навчити суміжним операціям 30 чоловік;

— домогтися економії сировини і матеріалів на 5 тисяч карбованців, електроенергії — 20 тисяч кіловат-годин на 500 карбованців;

— за рахунок зниження трудомісткості виробничої програми з фонду заробітної плати заощадити 10 тисяч карбованців;

— домогтися підвищення статутної норми, у порівнянні з 1976 роком, на 1 процент.

Трудящі Конотопського учбово-виробничого підприємства звертаються до всіх колективів УВП і об'єднань Товариства підтримати наш почин по розгортанню соціалістичного змагання в другому році десятиріччя, взяти підвищені соціалістичні зобов'язання на 1977 рік і з честю виконати їх.

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах колективу підприємства.

Радянський робітничий клас... Він творець історії, будівник комуністичного суспільства.

Величезні можливості відкрила перед робітничим класом науково-технічна революція. Нині сучасний кваліфікований робітник, який оволодів новою технікою, випускає за рік майже в 7 разів продукції більше, ніж дореволюційний.

Ось чому формування нової людини розглядається як одне з головних завдань партії в комуністичному будівництві. Побудоване в нашій країні розвинуте соціалістичне суспільство створило сприятливі умови для всебічного і гармонійного розвитку особи. Тепер кожна радянська людина впевнена в тому, що без високого культурного рівня, освіти досягати корінних успіхів у виконанні завдань п'ятирічки практично неможливо.

Тому питання ідеологічної роботи завжди в полі зору партійної, профспілкової і первинної організації УТОГ Черкаського учбово-виробничого підприємства. Адже від того, як буде поставлена ідейно-виховна робота в колективі залежать кінцеві результати роботи УВП.

На нашому підприємстві виросло багато передовиків виробництва, пишається ними колектив. Василь Васильович Чупилко працює на УВП 17 років. Спочатку виконував різні роботи, потім працював верстатником, столяром, пресувальником. Нині він очолює бригаду малярів, яка працює на лаконоливній машині. Василь Васильович людина працювита і добра.

1960 року йому присвоєно високе звання ударника комуністичної

ПРО ТИХ, ХТО ПОПЕРЕДУ

РОБІТНИК — ВИСОКЕ ЗВАННЯ

праці. Тоді ж, у відповідь на це, він пообіцяв, що буде завжди і всюди своєю працею і поведінкою виправдовувати це високе звання. І дотримує свого слова.

Вивчаючи організацію праці передового виробничика, мимоволі помічаєш, як раціонально продумані ним методи і прийоми роботи. В кінці робочого дня В. В. Чупилко разом з робітниками прибирає робоче місце і здає його іншій зміні. Не було жодного випадку, щоб робоче місце і обладнання, яке обслуговує бригада Чупилка не було готове до роботи. «Кожну хвилину — справі» — такий девіз роботи В. В. Чупилка, і цього він домагається, перш за все, завдяки взаємній заміні в бригаді, наперед продуманому графікові, чіткому трудовому ритму роботи.

Творча бригада наукової організації праці, економічна служба підприємства вивчили, систематизували і узагальнили раціональні методи праці, прийоми роботи і організації робочого місця передовика виробництва Василя Васильовича Чупилка.

Невичерпне джерело працелюбства у Василя Васильовича. Його часто можна побачити і після робочої зміни. Хвилюється, коли щось не так у його помічників — Ольги Чернець і Лідії Великої, прагне допомогти. За це його поважають і цінують в колективі. В. В. Чупилка називають невтомним, а він посміхається у відповідь і говорить: «Без праці, без

пошуку не буває руху вперед, не буває якості».

Ударник комуністичної праці — людина нової формації, для неї робота визначає зміст життя. І таких людей у нас стає все більше.

Це — верстатник, член пленуму ЦП УТОГ Анатолій Миколайович Емельянов, столяр Станіслав Мар'янович Цілінський, Шпаклювальниця Афанасія МIRONІВНА ДЕМІДЕНКО, Надія ПЕТРІВНА БАБІЙ, шліфувальниця Параска КИРИЛІВНА ЦИМБАЛ, обліковець Ольга ІВАНІВНА ОВЧАРЕНКО та багато інших.

Який же він — сучасний робітник?

На це питання відповісти неважко: зразки ставлення до праці, свідомі дисципліна в поєднанні з високою суспільною свідомістю і внутрішньою зрілістю. Більшість з них вважають, що досвід, збагачений знаннями — ось що є основою майстерності, яка забезпечує успішне виконання завдань, поставлених перед колективом.

Ще багато проблем стоїть перед нами. Спільно з інженерно-технічними працівниками підприємства робітники беруть участь у реконструкції обладнання, з метою збільшення його віддачі. Багато ще доведеться попрацювати над покращенням якості продукції. Запорука цьому — успішне впровадження комплексної системи управління якістю продукції. І в цьому велика заслуга нашого робітничого колективу.

П. ЗАЙЧЕНКО,
інженер по якості, пропагандист.

РІВЕНЬ МЕХАНІЗАЦІЇ ЗРОСТАЄ

Одним із головних важелів підвищення ефективності виробництва і якості продукції є впровадження комплексної системи механізації і автоматизації трудових процесів.

Велику технічну допомогу надає в цій справі підприємствам нашого Товариства Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт». З початку нинішнього року для учбово-виробничих підприємств і об'єднань за технічною документацією, розробленою Проектно-конструкторським бюро УТОГ, виготовлено 33 одиниці нестандартного обладнання. Впровадження його у виробництво дасть умовний економічний ефект у розмірі 37,8 тисячі карбованців.

Так, наприклад, для Ужгородського УВП-1 виготовлено конвейерну сушильну камеру з дистанційним управлінням. Впровадження її у виробництво значно поліпшить умови праці робітників, покращить якість продукції і значно підвищить продуктивність праці.

Для Бродівського УВП виготовлено лінію складання більярдів, до якої ввійшло дев'ять одиниць нестандартного обладнання. Впровадження цієї лінії забезпечить механізацію не тільки окремих виробничих операцій, але й цілих технологічних процесів виготовлення більярдів.

Великі завдання стоять перед колективом об'єднання «Контакт» по випуску нестандартного обладнання в 1977 році. Для Ворошиловградського УВП, наприклад, буде виготовлено конвейер складання електромагнітів МТ-5, МТ-6.

Для всіх підприємств деревообробної галузі Товариства, об'єднання «Контакт» поставить верстати термопрокатні. Використання цього обладнання дасть можливість значно поліпшити якість вироблюваної продукції, скоротити витрату матеріалів, що застосовуються для покриття меблів, а також підвищити продуктивність праці.

Всього за 1977 рік колективом «Контакту» буде виготовлено 48 одиниць нестандартного обладнання. Його впровадження на підприємствах Товариства значно підвищить продуктивність праці і якість продукції.

Гаряче і одноставно схвалюючи рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і п'ятої сесії Верховної Ради СРСР, колектив об'єднання «Контакт», як і всі радянські люди, сповнений рішучості втілити ці плани в життя.

Ф. КРАШАНИЦЯ,
начальник відділу механізації
і автоматизації КДВО
«Контакт».

НА ФІНІШІ РОКУ

З ДУМОЮ ПРО ЗАВТРА

Наближається кінець першого року десятиї п'ятирічки, в якому трудящі всієї країни взяли добрий старт, повели активну боротьбу за якість усієї роботи.

В ногу з усім радянським народом ідуть члени Українського товариства глухих Волині, які виконують рішення XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України і X з'їзду УТОГ.

Уже тепер, підсумовуючи зроблене, ми бачимо чого вдалося досягти в організаторській, масово-політичній та ідейно-виховній роботі.

Працівники культзакладів області у тісному контакті з активом з числа глухих провели багато бесід, зльотів, вечорів запитань і відповідей, зустрічей із знатними людьми Волинського краю, подвірних обходів, а також організували ряд лекцій, доповідей, виїздів художньої самодіяльності, пересувних бібліотек та багато інших заходів.

Велика робота, проведена з членами Товариства області, забезпечила своєчасну передплату таких

видавань як «Правда», «Известия», «Радянська Волинь» та інших. Майже всі члени УТОГ передплатили журнал «В єдиному строю» та газету «Наше життя».

Оцінюючи досягнуте в нашій роботі, виявляємо й недоліки, які ще мали місце цього року. Це врахуємо у майбутньому.

Залишаються лічені дні до початку нового 1977 року. Час врахувати всі можливості при складанні планів роботи, розробці зобов'язань на наступний рік.

Всі первинні організації, міжрайвідділи УТОГ області вирішили у другому році п'ятирічки покращити організаторську, масово-політичну й ідейно-виховну роботу з глухими, взяти підвищені соціалістичні зобов'язання, спрямовані на успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС. Особливу увагу буде приділено роботі серед глухих, які живуть у сільській місцевості.

Д. НЕУСТРОЄВ,
голова Волинського
облвідділу УТОГ.

ДО 70-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС Л. І. БРЕЖНЄВА

Москва. Вересень 1975 року. Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев приймає в Кремлі групу зачинателів стахановського руху. (Фотохроніка РТАУ)

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

ВЧАСНО, ЯКІСНО

Борис Сидлецький вже більше трьох років працює фрезерувальником на Вінницькому заводі засобів автоматики. Для колективу, який почав формуватися лише в дев'ятій п'ятирічці, це — строк чималий.

Випускають тут обчислювальні машини для потреб народного господарства, і Борис гордий, що він вносить свою частку в загальну справу.

— Скромний, сумлінний, роботящий, — говорить про нього стар-

ший майстер дільниці І. Д. Шафір. — Я, наприклад, завжди знаю, що будь-яке завдання цей робітник виконує вчасно, а найголовніше — якісно.

Остання похвала молодому трудівникові цілком слушна: адже за час роботи на підприємстві, відділ технічного контролю не забракував у нього жодної деталі.

На нього приємно дивитися — струнка постать, непокірний чуб, вуса-метелики. За роботою в нього зосереджений погляд, чіткі ру-

хи. Здається, в ці хвилини для нього ніхто і ніщо не існує, крім заготовки деталі та фрези, що, врізаючись у метал, наближає його до задуму конструктора.

Закінчився напружений трудовий день. Підходить напарник приймати зміну, хлопець підіймає догори великий палець правої руки: «Все в порядку. Верстат працює нормально. Бажаю успіху!» Він бере з тумбочки ганчірку і починає витирати нею руки. На обличчя с'є посмішка. І кожен бачить, це — посмішка щасливої людини.

А. КИРИЛОВ,
інженер.

м. Вінниця.

ДИНАСТІЯ МЕБЛЯРІВ

На Житомирському меблевому комбінаті добре знають династію Блох. Глава її — Мойсей Блох працював столяром понад п'ятдесят років, а тепер на заслуженому відпочинку. А його син — Шмарія був учнем у батька. Нині уже син самого Шмарії Мойсейовича — Ньомо трудиться на комбінаті.

Під час Великої Вітчизняної війни Ш. Блох евакуювався до Сталінграда, де працював столяром на заводі. В один з тривожних днів нальоту ворожої авіації Ш. Блоха було поранено. Оду- жавши, з 1942 по 1944 роки Шмарія Блох продовжував працювати столяром на евакуйованому заводі в місті Ангушан Узбецької РСР.

Після війни Ш. Блох повернувся до рідного міста і став працювати на комбінаті. Разом з іншими робітниками після робочого дня та у вихідні відбудовували свою фабрику, щоб швидше дати країні потрібну продукцію.

Рік у рік вдосконалював столяр свою професію і завдяки наполегливості став столяром-червонодеревником.

Ударник комуністичної праці, відмінник соціалістичного змагання меблевої промисловості УРСР, переможць соціалістичного змагання 1975 року, нагороджений багатьма грамотами і грошовими преміями, Ш. Блох разом з колективом змагається за високі показники у роботі і за якість вироблюваної продукції.

На перший рік десятиї п'ятирічки Шмарія Мойсейович взяв високі соціалістичні зобов'язання і успішно їх виконує. Нині він працює в цеху № 5, який виготовляє меблі високого гатунку. Нещодавно Ш. Блох взяв участь у виготовленні меблів для бібліотеки імені В. І. Леніна в м. Москві. Славний виробничник раніше захоплювався спортом. Він не раз брав участь у республіканських змаганнях з футболу, велоспорту, стрільби.

Нині червонодеревник працює над вдосконаленням моделей меблів, прагне достроково завершити виробничі завдання 1976 року.

М. ГУРМАН.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

Краща доярка

на на тваринницькій фермі артілі. Ніна Іванівна добре пам'ятає той день, коли вперше переступила поріг ферми.

За нею закріпили групу корів. На перший погляд Ніні здалося, що робота на фермі не така вже й складна, та коли почала працювати, відчула: тут теж без знань далеко не поїдеш. Треба вміти і годувати, і доглядати за худобою, щоб вона давала багато молока.

Нелегко давалася їй нова робота в ті перші дні. Хвилювання дівчини помітили доярки.

— Ти, Ніно, не гарякуй, — по-дружньому порадили їй. — Уважніше придивляйся до того, що ми робимо. Чого не зрозуміла — питай і все буде гаразд.

Минув деякий час, і в Ніні Іванівні справи пішли на лад.

Зараз вона доглядає 17 корів. За зразкову працю її неодноразово

нагороджували почесними грамотами і преміями. На 1976 рік доярка взяла підвищене соціалістичне зобов'язання: від кожної корови надійти по 2300 кілограмів молока. За одинадцять місяців цього року Ніна Іванівна Данько вже надійла від кожної корови по 2100 кілограмів молока.

Найкращу характеристику славній трудівниці дав голова колгоспу М. О. Грищенко:

— Серйозна, працювита, користується авторитетом не тільки на фермі, а й серед жителів рідного села. Її досвід, тепле слово наставника допомагає дояркам, які нещодавно прийшли на ферму, оволодіти професією так, як нею оволоділа Ніна Іванівна.

Ніна Іванівна Данько — одна з кращих доярок колгоспу імені Чапаєва — «Майстер — золоті руки».

Г. МИХАЙЛЕНКО.

СЕМІНАР НАСТАВНИКІВ

Минулого тижня в м. Києві відбувся семінар наставників робітничої молоді УВП та виробничих об'єднань нашого Товариства, організований Республіканськими курсами УТОГ.

Лекцію «XXV з'їзд КПРС, рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС про економічну стратегію партії» прочитав член товариства «Знання», кандидат економічних наук В. А. Герасименко. З циклом лекцій «Про організацію і завдання наставництва» перед учасниками семінару виступив кандидат психологічних наук В. М. Галузінський. Свої лекції він доповнював демонструванням хронікально-документальних фільмів з практики передових

підприємств країни у вихованні робітничої зміни.

Про революційні і трудові традиції орденосного заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна та роботу ради наставників розповіли: голова ради наставників, «Майстер — золоті руки» Н. А. Ластовський, члени ради Г. А. Черешенко і М. В. Вичикова.

З організацією діяльності наставництва на виробництві і навчанням наставників заводу «Комуніст» ознайомив ректор Народного університету наставництва С. С. Добровольський.

Учасники семінару обмінялись досвідом, відвідали музей Трудової слави заводу «Арсенал».

Ф. САВЕНКО.

Сім'я Брежневих. В сім'ї робітника-металурга ріс, мужнів і почав свою трудову діяльність Л. І. Брежнев (на фото — у верхньому ряду зліва). На Дніпродзержинському металургійному заводі, як і він, працювали його дід, батько, брат, сестра — ціла династія металургів, яка віддала заводі майже сто років самовідданої праці.

(Фотохроніка РТАУ)

КРИЦЯ

Зі сторінок роману «Криця» українського письменника Михайла Миценка постають образи радянських патріотів, які в роки Великої Вітчизняної війни героїчно боролися проти фашистських загарбників, у повоєнний час самовіддано відбудовували народне господарство і нині активно обстоюють правду нашого життя, ідеали соціалістичного суспільства. Доля деяких героїв нелегка, але вони не пасують перед труднощами, гордо проносять крізь найважчі випробування свою незаплямовану людську і громадську честь.

Степовий хутірєць Роменки. Так назвав його перший хуторянин Леонтій Шабленко. Вразив поетичну натуру червоного кіннотника, відчайдушного кавалериста-примаковця запашний білий ромен, який буйно квітнув на чорноземлі. Разом із дружиною та двома синами побудувався у степу. Потім стали осідати на цих землях трудівники радгоспу «Розлогий». Роменківчани плекали рясні врожаї, росли діти-працелюби.

Леонтій Шабленко хотів, щоб його сини ввібрали в свої серця степову красу і не осоромили хліборобського роду. Часом підкашавши обох до буржуйської плантації чи пшеничного лану, розчулено промовляв: «Скільки роси, хлопці! Та яка краплиста!» І замовкав. Олександр в знак згоди кивав головою, менший Дмитро, присідав, накапував роси на долоню, а потім, ніби бавлячись, здмухував бризочки.

Та в мирному, щасливому небі степовиків прокотився грім війни. Але хлібодари не стали на коліна перед гітлерівськими зайдами. Під їхніми ногами горіла земля. Старі й малі роменківчани піднялися на борню з ненависною навалюю. Жорстокість фашистів викресала вогонь народного гніву. Партизани й підпільники громили ворогів на кожному кроці. Заступник директора радгоспу, комуніст Дорій Семенович Чист очолив підпільний райком партії. Син червоного кіннотника Дмитро Шабленко зі своїми побратимами по боротьбі висаджував у повітря чужинські ешелони. Допомогала партизанам відважна патріотка, учителька Меланія Рейда. Смертю героїв гинуть юний Климко і відважна розвідниця Марієта Верб'яна. Ми-

хайло Миценко створив правдиві образи радянських патріотів, мужність, воля і стійкість яких були міцні, як криця.

Тепло змалював письменник у своєму романі глухого Карпа. Коли фашисти стали вивозити радянських людей на німецьку каторгу, він із сином-одинцем Євком після одержання повістки взяли заступу, харчів і подалися на кладовисько за вигоном. Так і не поверталися звідти. У Карпа років два тому померла дружина, і сусіди оповідали, що він і син під кам'яним хрестом на могилі зробили підкоп-ямі і тепер там відсиджувалися. Шовечора з крайніх хат бачили, як Карпо бігав на берег із дзбанком, набрав води та й мерщій назад, до своєї схованки. Якось вдосвіта батько й син закоцюбли в ямі і вирішили прохи погрітися. Прощмигнули нишком додому, затопили піч. За якісь чверть години почалася облога. Євко вислизнув, а батька схопили. Та він вирвався з ворожих лабет.

Коли агент гестапо Лавро Андрущенко підступно умертвив розвідницю Марієту Верб'яну, то Карпо узяв труп на руки—бережно, любовно—і, скрадаючись по підтинню, поніс провулком і закопав його в землю, щоб не глумилися над ним фашисти. На допиті Карпо, дотямнивши, що Лавро хоче дізнатися від нього про розвідницю, огидно засопів, а з лівого ока викотилась тремтлива сльози-на і, невтерта, розпливалася по щоці—землистій, мерхлій, у гострій щетині. Агент тицяв йому в руки марки, золоті речі, зваблював, улещував—нічим не пройняв. Нічого не дізнався запрода-нець від глухого. Карпо загинув.

Книжку Михайла Миценка «Криця» нещодавно було обговорено на читачській конференції, проведеної у Житомирському будинку культури. В ній взяли участь робітники УВП. У своїх виступах вони відзначили, що їм дуже сподобався твір письменника, що герої роману запам'ятовуються і постають, як живі люди з усіма їхніми радощами і болями.

Робітниця УВП Надія Дубовик сказала:

— Нам, молодим, роман «Криця» цікавий ще й тому, що в ньо-

му описаний той час, свідками якого ми не були. Жаль, що трагічно загинув Климко, який спалив ворожі автомашини, навантажені боеприпасами. Хотілося б, щоб справдилася його дитяча мрія стати гірничим інженером. Та хлопчина не міг бути осторонь боротьби із гітлерівськими зайдами тоді, коли вирішувалася доля нашої Батьківщини. Його мати Марія Опівна, тамуючи невимовний біль від втрати сина, каже, що він не міг зробити інакше: «Можна було б Климка не пустити, наказати сидіти вдома... Але ж я чесна мати. Хіба могла не пустити? Батько його в партизанах бився... Син, як і батько, всією душею ненавидів завойовників».

Художній керівник Будинку культури Раїса Антонівна Греско у своєму виступі відзначила, що в образі Карпа письменник показав самовідданість і героїзм глухих людей у дні захисту рідної землі від фашистської навали. Бібліотекарка Іда Бенямінівна Зільбергерц розповіла учасникам читачської конференції про творчий шлях Михайла Миценка, подякувала йому за написані ним цікаві книги і за те, що він час від часу зустрічається із глухими книголюбями. Учителка Житомирської середньої школи робітничої молоді Раїса Георгіївна Столярчук звернула увагу читачів на художні засоби, за допомогою яких автор домагається розкриття ідейного задуму. Завершила вона свій виступ словами одного з героїв твору—Лук'яна Скрипунчука: «Ця війна, мабуть, ніколи не забудеться. Ми постаріємо, або нас не буде, а наші діти і внуки розпитуватимуть про неї, кого можна ще розпитати, читатимуть книжки...»

Перед учасниками конференції виступив письменник Михайло Миценко. Він сказав:

— Дуже добре, що ви любите літературу, цікавитесь творчістю прозаїків і поетів. В романі «Криця», який ви обговорюєте сьогодні, я показав те, що пережив, бачив і чув. Спасибі вам за увагу до мого письменницького доробку. За це я вам віддячу написанням нових книжок. Нині я працюю над романом про сучасників, про будівників комуністичного світу.

Читачка конференція пройшла добре. Цьому сприяла досвідчена, висококваліфікована перекладачка Олександра Степанівна Вабул. Вона вміло донесла до учасників літературного вечора кожне слово виступаючих.

Г. СТОЛЯРЧУК.

м. Житомир.

У Євпаторійському міжрайвідділі УТОГ Кримської області велику увагу приділяють організації дозвілля членів нашого Товариства у вихідні дні.

На знімку: (зліва направо) робітник Євпаторійського винзаводу Л. І. Куліш; вантажник бази «Курортпромторгу», ударник комуністичної праці, член правління міжрайвідділу УТОГ М. А. Мужчиць; голова міжрайвідділу УТОГ А. С. Бахарева; намотувальниця галантерейного цеху миськомкомбінату, ветеран праці Л. К. Мужчиць; мийниця деталей, ударник комуністичної праці заводу «Вимпел» А. В. Астапова та слюсар цього ж заводу, ударник комуністичної праці, член правління міжрайвідділу УТОГ Н. Є. Астапов на березі моря.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Нам повідомляють ЗРОСТАЮТЬ УМІЛЬЦЯМИ

П'ять років тому викладач фізики і математики Запорізької школи-інтернату для глухих дітей Олександр Васильович Стеблевський виявив бажання працювати з дітьми в гуртку технічної творчості.

Для занять гуртківців дирекція школи виділила просторе і зручне приміщення, а також кошти на придбання інструменту, необхідних матеріалів. Олександр Васильович із захопленням розпочав заняття з юними техніками. Гуртківців, за їх бажанням, було розподілено на три групи. Так виникли гуртки: юних авіамоделістів, автоматики та фото, кінорепортерів до яких записалося 50 учнів.

Відтоді на міських і обласних змаганнях авіамоделісти школи-інтернату завоювали немало перемог, особливо відзначилися Сергій Бурлін, Юрій Животовський, Саша Білаш та інші. Цікаво й те, що на змаганнях школа представляє весь Шевченківський район м. Запоріжжя.

Різні моделі літаків, планерів і ракет виготовили шкільні умільці, серед них і спортивного призначення, що принесли не одну переконливу перемогу на змаганнях авіамоделістів.

Успішно діє і група автоматики. Виготовлені в гуртку прилади—для демонстрування дії закону Ньютона, кібернетична установка для перевірки знань учнів, рухомі іграшки для дошкільнят, а також прилади для кабінетів хімії та фізики свідчать про вміння і винахідливість юних умільців, зростання їх майстерності.

Групу фото і кінорепортерів очолює учениця 12-го класу, комсомолка Ольга Уляницька. У вільний від навчання час гуртківці працюють над оформленням різноманітних стендів, фотомонтажів, виставок, а також знімають фільми з життя своєї школи.

С. МОРДУШЕНКО.

м. Запоріжжя.

ЗУСТРІЧ З ЧЕМПІОНОМ

В Київському Паладі культури імені А. В. Луначарського любителі шахів зустрілися з неодноразовим чемпіоном країни, майстром спорту СРСР С. А. Саловим.

Гість розповів про перебування в США на зимових Олімпійських іграх серед глухих, про останні події в шаховому житті як у нас, так і за рубежом, про міжзональні змагання і наступні поєдинки за звання чемпіона світу з шахів.

Потім відбувся захоплюючий сеанс одночасної гри на десяти дошках. Вісім партій чемпіон виграв, а дві зів у нічию—з робітницею Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Г. Ковальчук та з пенсіонером Г. Дубинським.

Ю. ЗУЄВ,

тренер секції з шахів і шашок

Паладу культури

ім. А. В. Луначарського.

НОВИЙ ГУРТOK

Першими за кермо власних автомашин сіли члени УТОГ Донецька, Дніпропетровська, Одеси, Запоріжжя, Києва та Харкова. Нині автолюбительство набуває все більшого поширення серед членів Товариства інших областей України.

Недавно в переповненому залі Тернопільського обласного будинку культури відбулася зустріч місцевих автолюбителів з інспектором екзаменаційної комісії Державтоінспекції обласного управління

внутрішніх справ, старшим лейтенантом міліції М. О. Небесним.

Микола Олександрович докладно розповів про навчання глухих автолюбителів. Його виступ викликав жвавий інтерес і багато запитань на які слухачі одержали вичерпні відповіді. Того вечора після закінчення зустрічі багато членів обласного центру виявили бажання навчитися водити автомобіль. Створено ще один гурток організованого навчання автолюбителів.

М. ГЕРАСИМОВА.

В ІНТЕРЕСАХ АВТОЛЮБИТЕЛІВ

Рада Міністрів СРСР прийняла постанову «Про дальше вдосконалення організації технічного обслуговування і ремонту транспортних засобів, які належать громадянам».

Здійснення намічених у постанові заходів дасть можливість організувати безпосередній зв'язок заводів-виробників з споживачами, прискорить одержання заво-

дами інформації про роботу автомобілів в експлуатації, сприятиме дальшому поліпшенню організації технічного обслуговування легкових автомобілів, які належать громадянам.

(ТАРС).

Редактор П. БУЛАТОВ.

Як уже повідомлялось, 3 грудня цього року в м. Києві, в приміщенні Республіканських курсів УТОГ відбулася нарада громадських кореспондентів газети «Наше життя». Активісти преси обмінялися досвідом своєї кореспондентської діяльності, висловили ряд критичних зауважень на адресу редакції, прийняли звернення до всіх громадських кореспондентів, в якому закликали яскравіше відображати змагання членів нашого Товариства за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

На практичному занятті дсцент кафедри журналістики Вищої партійної школи при ЦК Компартії України Г. І. Вартанов проаналізував творчий доробок деяких позаштатних авторів, вказав на типові стилістичні помилки наших дискусувачів.

На знімку: учасники наради (зліва направо) робітниця Львівського виробничого підприємства «Силует» Л. Алфімова, голова ревізійної комісії Чернівецького облвідділу УТОГ Г. Власов, учениця Березівської спецшколи-інтернату Житомирської області Л. Гринчук, доцент кафедри журналістики Вищої партійної школи при ЦК Компартії України Г. Вартанов, майстер Полтавського УВП-2 І. Пузій та робітник Запорізького моторобудівного заводу А. Білоножко під час перерви.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.